

Prolog

„Un prooroc nu este dispreţuit decât în patria Lui,

între rudele Lui şi în casa Lui.” (*Marcu* 6/4)

În tinereţea-mi fără pată

când spiritului rob eram,

s-ajung profet în ţara mea

eu visu-n gând nu-l rumegam.

(N-o faci când eşti convins că lumea

ţi se aşterne la picioare –

aveam pe-atunci mii de proiecte

pentru a Terrei transformare...)

Dar timpul zelul mi-a tocit

şi m-am convins de-un adevăr:

În jurul nostru tot se mişcă

şi-absoarbe sensul în răspăr!

Căci nevăzutul şi văzutul

- fluviu cosmic necuprins –

nu-şi ştiu nici vârsta, nici sfârşitul

în goana pe-al eternului întins.

Nu ştim ce suntem şi ce-om fi

- nevrând să ştim de Cel ce este –

şi omenirea se grăbeşte

spre-al morţii univers de-aci...

Apoi, când anii se-nmulţiră

şi renunţările la fel,

înţelepciunea mi-a servit

să-l osebesc pe vrednic de mişel.

Şi nu-i uşor în aste vremuri

doldora de ticăloşie,

pe oi de capre să separi

în *Noul Testament* cum scrie!

Democraţia – bat-o vina! –

atunci când e originală,

la ţanc pe hoţi îi face ştabi

cu diplome şi fără şcoală,

ca să susţină un regim

cum n-a făcut Fanaru-n veac –

atâta de corupt, încât

chiar şi trădarea-i doar un fleac.

Cu toate astea-i axiomă

că după ploaie vine soare

şi că un rău oricât de mare

ajunge-n timp lipsit de noimă.

Istoria le-a făcut vânt

la toţi tiranii câţi au fost,

ca jertfa viului Mesia

să fie-al omului prim rost.

Cu-atât mai mult pentru români

şi ţara lor ca o Grădină

de Maica Domnului vegheată –

prin tot ce iese la lumină,

ea merită să redevină

la starea ei de altădată.

Epilog

Deşi Scripturile susţin

că-i imposibil ca deodată

să slugăreşti la doi stăpâni,

ai noştri politruci de paie

- ipochimeni şuţi şi haini –

ţin să ne-arate că se poate.

După ce-n vârf s-au căţărat

minţind,

trădând

şi-amarnic dând din coate,

ei nu-s doar servi,

ci chiar se-nchină

la banul-zeu,

ca mai apoi

- jurând şi promiţând de toate

şi-oribili în a lor rutină –

martor să-L ia pe Dumnezeu

prin cruci din interes schiţate

că n-au alt crez afară de minciună.

AUTOR: GEORGE PETROVAI